

Bohoslužby ve Valašském Meziříčí 24.srpna 2014

Mt 16, 13-20

Milé sestry, milí bratři, co to znamená znát Ježíše? Když se zeptáme lidí kolem sebe, zda znají Ježíše, co nám odpoví? A co bychom odpověděli my sami? Na jednu stranu je trochu podivné říct, že Ježíše neznám. To je přeci skoro nemožné. Vždyť se o něm hodně mluví, existuje spousta knih nebo článků v časopisech či na internetu. Je tak nemožné dneska říct, že Ježíše neznám, nevím o koho se jedná. Vždyť to znamená zároveň říct, že jsem poněkud nevzdělanec, mám jen omezený rozhled po světě. Na druhou stranu už není jednoduché říct, kdo to vlastně Ježíš je. I když se to zdá být také jednoduchá otázka, odpověď se hledá těžko.

Před stejnou otázkou stáli i Ježíšovi učedníci. Ježíš se jich ptal, jak ho vnímají lidé kolem, doslova tam stojí: „Kdo říká, že je?“ Odpovědi jsou velice různé. Už to ukazuje, že skutečně nebylo jednoduché říct, kdo je Ježíš? Lidé ho přirovnávali k velkým postavám minulosti. Jan Křtitel zemřel poměrně nedávno, Eliáš a Jeremiáš jsou významní proroci a obecné označení některého z proroků ukazuje k očekávanému příchodu proroka jako byl Mojžíš. To, s čím se lidé kolem Ježíše setkávají, má pro ně poněkud zvláštní atmosféru. Vidí, že Ježíš je někdo jiný než učitelé kolem nich. Není moudrý rabín. A tak přirovnání k některému z velikých proroků je docela na místě. Prorok byl zvláštní postava ve svém lidu. Měl svou autoritu, která dávala jeho slovům opravdovou vážnost. Slovo proroka mělo svou hloubku a tak bylo třeba věnovat mu pozornost, přemýšlet o něm. V tomto ohledu je tedy odpovědí na otázku toho, kdo je Ježíš, označení prorokem, označení zvláštním Božím hlasem, ukazatelem k Bohu. Ježíš je ten, kdo připomíná Boží přítomnost, ale nedělá to jen slovy, dělá to ve svých činech. Vede ke změně situace člověka, i když tato změna je brána spíše jako získání určité výhody. Ježíš je ten, který přináší čas milosti. V něm všichni poznávají, že Bůh je opravdu blízko, nezanevřel na svůj lid. A tak je Ježíš také svědectvím, že Boží moc působí, že lidu se může dařit dobře, může najít cestu ze své současné špatné situace. Tak jako ji nacházel v době proroka Eliáše, když ukázal, že Hospodin je skutečným Bohem, jako ji nacházel za Jeremiáše, který zvěstoval soud ale i milost. Zkrátka Ježíš je novou nadějí pro svůj lid.

Poznání těch, kteří Ježíše poslouchají, sledují, rozmýšlejí o jeho díle, je poměrně zajímavé. Určitě není bezcenné, i když není zcela přesné. Nicméně i nám se tak ukazuje, že Ježíš na své okolí působí a kromě obecné znalosti, kromě kupy informací, lidé promítají do jeho osoby svá očekávání, své výsledky přemýšlení nad jeho dílem. I dnes tak najdeme mnoho lidí, kteří nejen mají povědomí o tom, že Ježíš má něco společného s křesťanstvím, že je to nějaká historická

postava o které se dá najít mnoho faktů. Dalo by se říct, že mají i svou určitou zkušenost, že Ježíše mohli poznat nejen povrchně, ale mohli se dostat i hlouběji k jeho dílu a v tomto díle brát pro sebe určitou naději. Odpověď na otázku toho, kdo je to Ježíš, se tak dotýká určitého osobního vyznání, že v Ježíši je rozpoznán někdo mimořádný, kdo má světu co říct. Asi to nebude již označení přímo prorokem, tomuto pojmu dnešní svět svůj obsah dát neumí. Ale bude to určitě něco, co má blízko k roli, kterou pro tento svět Ježíš hraje. A tak to bude učitel, léčitel, přítel, zkrátka někdo, koho ve svém životě člověk postrádá, hledá a v Ježíši může najít.

Odpověď učedníků na první otázku nechává Ježíš bez komentáře. Nevyjadřuje se k tomu, jestli je to odpověď správná nebo špatná. Zkrátka je to určité poznání, krok, který člověk ve vztahu k němu činí. Místo komentáře toho, jak jej okolitý dav vnímá, se ptá Ježíš svých učedníků. Jaký je jejich názor? Sami tak svým způsobem můžou zhodnotit, jestli lidé kolem nich rozpoznali Ježíše správně.

Učedníci asi trochu tápou. Možná je ta otázka zaskočila. Když se tak Ježíš ptá, asi chce slyšet něco jiného než před chvílí. Ale co? Do hledání slov, kterými by se učedníci vyjádřili, promluví za všechny Petr. Ježíš je Syn Boží. To se zdá být správnou odpovědí. Alespoň podle Ježíšovy reakce. Blaze tobě Šimone, začíná svou větu. Blaze tobě, to je přeci vyjádření uznání, vyjádření toho, že je na správné cestě. A tak je opravdu správnou odpovědí, že Ježíš je Syn Boží. Co to ale znamená? Jaký je rozdíl mezi tím, co říká dav a co říká Petr? V čem je vše jiné, když se nemluví o proroku, ale mluví se o Božím Synu? Vždyť to může být totéž. Může, ale není. Je však pravdou, že ten rozdíl není na první pohled patrný. Ježíš ve svém blahoslavení Šimona Petra dodává, že mu to nezjevilo tělo a krev, ale Otec v nebesích. Poznání Ježíše jako Krista se tak stává záležitostí vztahu člověka k Bohu a nikoliv lidského pozorování. Svými schopnostmi, tím, že vyhodnocujeme informace, touto cestou v Ježíši nelze poznat Spasitele. To je docela zvláštní věc. Trochu staví na hlavu naše lidské snažení. Ale jen zdánlivě. Vposledku jde vlastně o to, co člověk hledá? Pokud hledá Boha, pokud pozvedá svůj zrak k němu, pak v Ježíši nachází tu jedinou cestu. Poznává, že jakákoliv náprava vztahu mezi Bohem a člověkem je nemyslitelná bez Ježíše. Působení proroků bylo apelem na lidské nitro, aby se pokusilo se nějakým způsobem nasměrovat k Bohu. Působení Ježíše je odhalením pravdy, že bez Boží pomoci se zde nic nepodaří. Nasměrování lidského nitra k Bohu je možné jen tehdy, když to člověk udělá jako odpověď na Boží volání, nikoliv jako samopozvání do jeho království.

Poznat v Ježíši Mesiáše, Spasitele, je tak i pro nás cesta, na které musíme počítat s Boží milostí. Poznáváme, kdo je to skutečně Ježíš jen díky tomu, že Bůh sám nám to zjevuje. Předpokladem takového zjevení je pak vztah důvěry, víry. Proto je poměrně těžké dát odpověď na otázku toho, kdo je to Ježíš. Ta skutečně pravdivá odpověď je možná jen jako výpověď víry. Bez důvěry Bohu zůstane Ježíš jen docela zajímavým úkazem, na který je dobré se jít podívat, nad jehož slovy je možné přemýšlet, ale tím to skončí. Dál člověka nepřivede. Ježíš jako Spasitel totiž není zajímavý úkaz, ale cesta našeho života. Pak také člověk reaguje zcela jinak

na jeho slovo. Z okraje zájmu se toto slovo dostává do samotného středu, z volby může se stává musím. Musím toto slovo následovat, protože je to jediná cesta života v našem světě.

Petrovo vyznání má docela zajímavý důsledek. Ježíš mluví o tom, že jej učiní skálou, na které postaví svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Můžeme to samozřejmě vnímat tak, že Petr je vyznamenán, poctěn, vyvýšen. Nicméně hodně důležité je, proč se tak děje a k čemu to vede. Tato pocta plyne z Petrova postoje. Stal se někým, kdo Ježíše poznává pravdivě, kdo přijímá Boží milost a vydává z ní své ovoce. Proto je pojmenován Petrem, Skalákem doslova. Právě člověk, který jde v Petrových stopách svým vztahem k Bohu a vyznáním, se stává pevným. Není jako třtina hnaná větrem, nekloní chvíli na tu a pak zase na druhou stranu, ale obstojí v každé bouři. Ne pro svou zásluhu, ale pro Boží milost, které směl dosáhnout. Tím se stává pevným základem, na kterém může stát celá Kristova církev, aby odolala různým snahám o její zničení. Z toho vyplývá docela zajímavý apel na naše životy. Vždyť v církve nejde jen o Petra. Když vezmeme v úvahu službu do které byl postaven, týká se Ježíšovo slovo i nás. I my jsme součástí té skály, na které dům církve stojí. Pokud nebudeme pevní, skála se rozpadne a dům spadne. Bude k ničemu. A být pevní znamená být otevření Bohu, nacházet v Ježíši cestu smíření s naším Bohem a nikoliv cestu jakéhosi zpestření našeho života.

Co tedy znamená znát Ježíše? Znamená to poznávat svou bídu, nedokonalost našeho života a vposledku závislost tohoto života na Bohu. Znat Ježíše se tak jeví i poněkud nebezpečné, protože to rozbije mnoho iluzí o světě a zejména o nás samotných. A právě proto znát Ježíše znamená nacházet také naději, posilu pro svůj život. Přes tu bídu, která jej naplňuje, existuje cesta vysvobození. Bůh přeci nedává své slovo, aby ničilo, ale aby dávalo život. Znat Ježíše znamená znát cestu života a to, že tato cesta je nemožná bez Jeho oběti. Znamená to tak znát svůj hřích a vědět, že tento hřích byl odpuštěn pro velikou Boží lásku, která se projevila na Golgotském kříži, byla očištěna proudem jeho krve.

Známe tedy Ježíše? Poznáváme, kdo to je? Nejen pro svět, pro naše okolí, ale pro naše životy. Myslím, že pokud naše odpověď nebude odborná práce, ale bude to odpověď našeho srdce, pak smíme říct, že Ježíše známe. I když ho nevidíme, i když jsme ho vlastně nikdy neviděli, známe ho, protože se dotkl našeho srdce a v Bohu se nám dal poznat.

Pane Ježíši, ty jsi přišel pro nás jako náš spasitel, král, zaslíbený Mesiáš. Prosíme pomáhej nám, ať tě poznáváme, ať se tvé setkání s námi stává impulsem ke svědectví tvé milosti.

Neděle 24.srpna 2014

Napsal uživatel Vlastislav Stejskal
Pondělí, 29 Zář 2014 10:16 -

Amen.